

пуща службата и заминава за Македония, придружавайки Гоце, съ когото сж вече нераздълни другари. Преди да замине за Македония, той основава независимия македонски в-къ »Дѣло«, на който става главенъ редакторъ. Статиитѣ, които помѣстя въ тоя листъ сж цѣли стихотворения въ проза.

Годинитѣ 1902 и 1903, съ малки изключения прекарва изъ македонскитѣ усои, изъ Пирина, кждето издава хектографирания бунтовенъ листъ, »Свобода или Смъртъ« (12 броя).

Работата въ Македония и България му спечелва добро име и влияние всредъ всички македонски среди и презъ 1902 год бива избранъ за членъ въ върховния комитетъ на легалната македонска организация, но той подава оставка и заминава за Македония, кждето скоро го виждаме избранъ членъ на »Окръженъ комитетъ« на революционенъ окръгъ.

Следъ завръщането си въ България, той продължава своето вестникарствуване, като редовенъ сътрудникъ на в. »Автономия«, органъ на вътрешната македонска революционна организация (днешни автономисти) къмъ които и самъ принадлежи.

Когато въ Македония се въвежда международния контролъ и положението за известно време се подобрява, той се отдава повече на поезия, издава, за втори пѣтъ, допълнена и поправена сбирка стихове съ предговоръ отъ Пенчо Славейковъ (1904 год) и биография на своя другаръ Гоце Дѣлчевъ, сложилъ вече кости за свободата на Македония.

Въ 1905 год, като чиновникъ отъ Народната библиотека, бива командированъ отъ тогавашния министръ на Народното Просвѣщение Д-ръ Шишмановъ, въ Франция, кждето усилено изучава френски езикъ и пише стихотворения, между които сж »Маска« и »Съжали ни о Тома«. Следъ завръщането си отъ Франция издава нова стихотворна сбирка »Безсъници« (1907 год.), а по-късно следъ второ посещение на Франция събира издаденото до тогава и прибавя ново, въ обща сбирка »Подиръ сѣнкитѣ на облацитѣ« (1910 год). Но презъ това време той не забравя